

Mentorképzés – Szombathely – 2017. április 21.

Isten, mivel maga a szeretet, sehogy se maradt meg egek lakójának. *Egyszerűen része lett a szolgálatunknak, része az életünknek!*

Maga a szentmise liturgiája olyan, mint az Emmauszi út Jézus Krisztussal, aki idegenből barátta, életünk Urává lesz.

A szentmise az élő Isten jelenléte és közelsége, valamint annak az ünnepe, hogy az egyház meghív minket arra, hogy mindezt felismerjük.

Ez a hívás, arra is szólít, hogy saját életünk gondosan őrzött határain túl is van élet, sőt, ott kezdődik igazán!

Isten hív arra az útra, ahol Ő maga társam lesz, és társakat ad nekem, hogy elhagyjam a kényelmet, az életem kiépült komfortjait, szakítsak a rutinnal és elkezdjek egy új utat Isten felé és önmagamhoz.

Az emberpalántának szüksége van példákra: a szüleiben, a tanáraiban, lelkipásztoraiban, barátaiban, ugyanakkor ez nem elegendő. *Hitet nem lehet örökölni, az személyes kapcsolat.* És a jellem sem öröklődik.

A kegyelemnek meghatározó szerepe van életünkben: *Isten „előfinanszíroz”, óriási kegyelmeket kapunk, a többihez kötelesek vagyunk hozzáőni.* Schütz Antal teológust idézve: *„A jó család és a jó hitoktatás nem eredményezi, hanem hajlamosítja a természetet, hogy jól döntsön.”*

Jézus, a Mester nem idénymunkásokat toborzott, nem is nem munkaszolgáltatásokat kényszerített munkára, hanem hívta a megszólítottakat, hogy társai legyenek. Jön a hároméves, bennlakásos, intenzív tanfolyam, mentor-kurzus, és még ez is kevésnek bizonyul. A feladat adott a kész hittanároknak: *nem lehet megállni, Jézus társágába kell tartozni, társává kell válnunk, ha jól akarjuk teljesíteni a szolgálatunkat és ha dobogós helyet akarunk a mennyben.*

„Nem a világ provokál minket, mi vagyunk felkiáltójel a világ számára. Fontosak vagyunk, nem kell azzá tennünk magunkat. *Jézus nem azt mondja, hogy legyetek a föld sója és legyetek a világ világossága,* hanem azt, hogy ti vagytok. A létetekből és nem a programkínálatotokból fakad, hogy ízt és fényt adtok a világnak. Sólétünkéből következik, hogy mindenütt jelen kell lennünk a világban. Mégpedig az egyház intenzív jelenlétére van szüksége a világnak. Mindenki számára, aki csak íztelennek vagy sötétnek találja az életét, elérhető távolságban kell lennünk. S ha mi valóban Krisztust képviselve élünk itt a földön, akkor a kereső ember megtalálja, amit/Akit keres.”

Csak a „használható” hit válhat híddá, vagyis az, amely nemcsak az ész álláspontja, hanem az akarat és a szív mozdulása is, nemcsak hitvallás, hanem hitélet is. Hit nélkül nincs híd, és híd nélkül csak puszta fecsegés a hit.

Teológia = Isten szava; az Istenről való beszéd *(Istenről csak úgy lehet beszélni, hogy nem szakadunk el az Istenhez intézett beszédétől, vagyis az imádságtól.)*

„A tanítványok közül senki sem merte megkérdezni: „Ki vagy?” – hiszen tudták, hogy az Úr az.” *Ez jellemez minket is, tudjuk, hogy az Úrral van dolgunk, csak nem süt mindig át ez a tudat rajtunk!*

Az egyházalapító Jézus Krisztus „sóról” és „fényről” beszélt, amikor ránk gondolt. Az így értett jel feltűnő, és mindig jelez, Valakit közvetít.